

Sana Benziyorum

– ADEM EFİLOĞLU · 19 Mart 2011

Ruhuna aşk'ı üflüyorum aralanmış kapılardan
Titrekçe yanan mumlardan yüzünün kıvrımlarına
siyah gölgeler düşüyor
Bir nefes karanlık gözlerinin koyusuna
Derin meseleleri anlatıyor uzun bakışların
Sonsuzluğun kayboluyor benliği
İçimde sönmüş alevler dönmüş küle, ama hala
Yanıyorum...

Uyuşuk sabahların miskinliği kanıma doluyor
Ayaklarım amaçsız dolanıyor caddelerde
Dilimde tuzu kalmış denizlerin
Susuzluğumu dindirmiyor hiçbir istek
Hiçbir arzu köreltmiyor olduğun saatleri
Susmak bana göre değil diye söylenip
Ruhumda fitili ateşlenmiş dinamitlere inat
Yazıyorum...

Açsam diyorum gözlerimi
Pencerelerimin siyah tüllerine
Acı,elem dolu yokluğun asılıyor gözkapaklarıma
İçimde derin kuyular açılıyor küf kokulardan
Biliyorum her uyandığımda yanımda yoksun
Bir çizgi daha atıyorum bu günde bitsin diye duvarı
Karalıyorum...

Ama ne büyük saadetsin gözlerimin hapsinde
Sevgi dimağlarıma işliyor hasretin yapışırken tenime
Uykusuz gecelerin hayıflanmalarını çekiyorum her nefeste
Kanım kaynıyor içim ezelden kalma sözlerin sagucunda
Gece alayları düzenlenir bilinmez törenlerle
Şimdi bir ermiş edasında tüm hissiyatım
Düşünüyorum...

Uzak yollardan geldim benim buğday rengi, yanık

Açılmamış kapılar açtım biliyorum mühürlediğin geçmişe
Sırlarına kuşlar uçurdum tüm denizlerimden
Mesafeler kesmiyor ,çoğalıyorum her geçen günde sana
Yarınlar renkli çiçekleriyle açacak sabahlarıma
Biliyorum...

Tutunduğum dallarında yeşeriyorum yaprak yaprak
Aşağıdan baktığım hayatın içinde usul usul büyüyorum
Ben çıkardıkça ruhumun gömleğini
Sessiz bir yakarışa dolanıyor dilim İbrahim'den kalan
Aynalar yalan söyler mi dön de bir bak
Baktığın her yerde benim
Sana benziyorum...

adem efiloğlu / bir garip ademoğlu